Р Е Ш Е Н И Е
№ 2570

гр. София, 16.04.2014 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, **VIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,** в публично заседание на 21.03.2014 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Камелия Серафимова
ЧЛЕНОВЕ: Славина Владова
Юлия Тодорова

при участието на секретаря Ванюша Стоилова и при участието на прокурора Кайнакчиева, като разгледа дело номер **753** по описа за **2014** година докладвано от съдия Юлия Тодорова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административнопроцесуалния кодекс (АПК) във връзка с чл. 63, ал. 1, изр. 2 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на [фирма] с ЕИК[ЕИК] и адрес на управление [населено място],[жк], [улица], вх. А, чрез процесуалния си представител адв. К., срещу Решение от 10.12.2013 година, постановено по н.а.х.д. № 2797/2013 година по описа на СРС, 22-ри състав, с което е изменено Наказателно постановление № 23-2306552/16.01.2013 година, издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда – Софийска област“, с което на касатора на основание чл. 416, ал. 5 във вр. с чл. 414, ал. 3 от Кодекса на труда /КТ/ е наложено административно наказание „имуществена санкция“ в размер на 5000 лв. за нарушение на чл. 61, ал. 1 във вр. с чл. 1, ал. 2 от Кодекса на труда /КТ/, като размерът на наложената „имуществена санкция“ е намален на 1 500 лв.

В касационната жалба се навеждат доводи за незаконосъобразност и необоснованост на атакуваното съдебно решение. Излага твърдение, че необосновано СРС е приел, че М. е престирала труд при положение, че от гласните доказателства по делото се установява, че в момента на проверката лицето не е правило нищо, но е било покрай машините в бяла престилка и чехли. Сочи се още, че М. е декларирала, че не е работила, а се е намирала на мястото, помолена от управителя. Иска се отмяна на

решението и постановяване на ново, с което наказателното постановление да бъде отменено.
В съдебно заседание, касаторът редовно и своевременно призован, не изпраща представител.
Ответникът по касация - Дирекция „Инспекция по труда – Софийска област“, редовно и своевременно призован, не изпраща представител.
Представителят на СГП - прокурор Кайнакчиева изразява становище за неоснователност на касационната жалба и правилност на решението на СРС.
Административен съд - София-град, след като прецени събраните по делото доказателства, ведно с доводите и изразените становища на страните, прие за установено от фактическа и правна страна следното:
Касационната жалба е процесуално допустима, подадена в преклузивния срок по чл.63 от ЗАНН от надлежна страна и при наличие на правен интерес от обжалване. Разгледана по същество, същата се явява основателна. Съображенията за това са следните:
Анализирайки всички събрани в хода на процеса доказателства, както гласни, така и писмени, СРС е приел, че при извършена проверка от Дирекция „Инспекция по труда - Софийска област“ на 22.11.2012 г. е установено , че в обект за химическо чистене в [населено място], [улица], лицето П. П. М. престира труд, без да е сключила трудов договор със [фирма]. Заварeното лице е полагало труд в обекта, с бяла престилка и чехли, като е заварено покрай гладачни и перачни машини, които били в работен режим. След преглед на наличната документация била извършена констатация от проверяващите за престиране на работна сила без сключен трудов договор, за което бил съставен АУАН № 23-2306552/30.11.2012 г. и издадено обжалваното наказателно постановление.
От правна страна СРС е констатирал, че от събраните по делото доказателства по безспорен начин се установява, че е извършено нарушение на чл. 61 ал.1 КТ, доколкото в момента на извършване на проверката е заварено лице да престира труд / гладене , пускане на сушилня и пералня /, без да е имало сключен трудов договор. Поради липса на данни, че нарушението не е извършено за първи път, СРС е намалил размерът на наложената „имуществена санкция“ в законоустановения минимум от 1500 лв.
Настоящият касационен състав не споделя извода на СРС относно извършено административно нарушение по чл. 61, ал. 1 от Кодекса на труда. Видно от събраните писмени и гласни доказателства по делото М. е твърдяла по време на проведения й разпит пред съда, че не е работила по време на проверката, а е била устно помолена от управителя Е. да наблюдава машините и ако спре тока, да му се обади. Същото обстоятелство е заявено от нея на проверяващите по време на проверката, като им е обяснила, че не е работила, а се намира на мястото, помолена от управителя в рамките на два часа. В предоставената й от проверяващите декларация е декларирала, че е гладела, пускала сушилня и пералня безвъзмездно, без да посочва длъжност, уговорено възнаграждение, почивни дни и т.н. Неправилно СРС е приел, че в декларацията М. писмено е декларирала, че работи там. Трудовият договор, така както е регламентиран в Кодекс на труда, е определен като двустранно или многостранно съглашение, по силата на което едната страна предоставя за определен срок работната си сила, като се задължава да извършва възложените трудови функции, а другата страна се задължава да заплаща възнаграждение, както и да

осигури нормални и здравословни условия на труд. Физическото лице предоставя работната си сила за изпълнение на даден вид работа при определен работен режим, заплащане, работно време, работно място. Елементите: работно време, работно място, задължение за спазване на определена трудова дисциплина, трайно престиране на личен труд /безсрочно или за определен срок/ и уговорено възнаграждение са основни за трудовото правоотношение. Подобни елементи липсват в декларираното от М.. Тя изрично е посочила в декларацията си, че е там само за 2 часа, че няма уговорено възнаграждение, а труда й е безвъзмезден, няма декларирана длъжност, почивни дни и т.н. Същите основни елементи на трудово правоотношение не са посочени и в обстоятелствената част на АУАН и НП, нито се подкрепят от събраните в хода на съдебното производство пред СРС гласни доказателства. От разпита на актосъставителя Г. се установява, че в момента на проверката М. не е правела нищо, но е била покрай гладачни и перачни машини, които са работели и е била облечена в бяла престилка и чехли, поради което проверяващата е приела, че „лицето видимо полага труд“, но тази констатация не е подкрепена от доказателства сочещи, че са налице основните елементи на трудово правоотношение. В обстоятелствената част на наказателното постановление е посочено, че лицето е декларирало, че работи от 09,00 ч. до 11,30 ч. като е заварено да глади, пуска сушилня и пералня, без да е посочено, че лицето е декларирало че не взима възнаграждение, не е декларирана длъжност или почивни дни, както и липсват доказателства за трайно престиране на труд. След като в обстоятелствената част на АУАН и НП липсва описание на основните елементи, с които се характеризира трудовото правоотношение, административнонаказателното нарушение не е било доказано по несъмнен и безспорен начин и в съответствие с материалния закон. НП не може да почива на предположения, на несигурни и колебливи изводи за извършеното нарушение от фактическа страна.

Като е приел, че извършеното нарушение на чл. 61, ал. 1 от КТ е доказано, СРС е постановил един неправилен съдебен акт, който следва да бъде отменен.

Воден от гореизложеното и на основание чл.221, ал.2 АПК, Административен съд София- град

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ Решение от 10.12.2013 година, постановено по н.а.х.д. № 2797/2013 година по описа на СРС, 22-ти състав и вместо него ПОСТАНОВИ

ОТМЕНЯ Наказателно постановление № 23-2306552/16.01.2013 година, издадено от Директор на Дирекция „Инспекция по труда – Софийска област“.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.